

Modlitwa wiernych:

1. *„Wy przeto jesteście Ciałem Chrystusa i poszczególnymi członkami” (1 Kor 12, 27). Oznacza to, że [Kościół] został ukształtowany zgodnie z zamysłem Chrystusa jako wspólnota zbawienia. Kościół jest Jego dziełem, nieustannie go buduje, gdyż Chrystus dalej w nim żyje i działa. Kościół należy do Niego i pozostanie Jego na wieki. Trzeba, abyśmy byli wiernymi dziećmi Kościoła, który tworzymy. Jeśli naszą wiarą i życiem mówimy „tak” Chrystusowi, to trzeba również powiedzieć „tak” Kościołowi.¹*

Jezu nasz, prosimy Cię za cały Kościół, udziel mu miłości i światła Ducha swego, dając moc słowom kapłańskim, aby serca zatwardziałe kruszyły się i wróciły do Ciebie, Panie. Uczyn nas wszystkich Twoimi świadkami, aby Twoje Królestwo wzrastało na ziemi.²

2. *Od dnia Pięćdziesiątnicy światło zmartwychwstałego Pana przemieniało życie Apostołów. Mieli oni już wyraźną świadomość, że nie są zwykłymi adeptami nowej i interesującej doktryny, ale wybranymi i odpowiedzialnymi świadkami objawienia, z którym wiązało się zbawienie ludzi im współczesnych i wszystkich przyszłych pokoleń. Wiara paschalna wypełniała ich serca takim żarem oraz taką nadzwyczajną gorliwością, że byli gotowi oprzeć się wszelkim trudnościom, a nawet śmierci, a ich słowom dawała nieodpartą siłę przekonywania.³*

Duchu Święty prosimy Cię za papieża, biskupów i kapłanów. Spraw. Aby z mocą i radością na nowo głosili wydarzenie śmierci i zmartwychwstania Chrystusa, będące sercem chrześcijaństwa, kolumną naszej wiary.⁴

---

¹ Jan Paweł II – Częstochowa, 4 czerwca 1997, Homilia w czasie Liturgii Słowa, w: *W sercu Kościoła. Codzienna modlitwa z rozważaniami Jana Pawła II i Benedykta XVI*, Wrocław 2008, (rozważanie na dzień 13 grudnia).

² *W sercu Kościoła...*, (rozważanie na dzień 13 sierpnia).

³ Benedykt XVI – Werona, 19 października 2006, Msza św. Podczas IV Krajowego Kongresu Kościelnego we Włoszech, w: *W sercu Kościoła...*, (rozważanie na dzień 5 kwietnia).

⁴ Tamże.

3. *Życie modlitwy wyrasta z uczestniczenia w liturgii Kościoła. Aby mogło się ono rozwijać, potrzeba udziału we Mszy św., potrzeba korzystać z sakramentu pojednania. W ten sposób całe nasze życie zostaje przeniknięte Chrystusem: Nim samym, Jego łaską. Przecież On powiedział: „Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim” (J 6, 56).*⁵

*Panie, który niegdyś uczyłeś Apostołów, w jaki sposób się modlić, spraw, abyśmy potrafili otworzyć nasze serca na działanie Ducha Świętego. Niech On prowadzi nas na drogach modlitwy.*⁶

4. *.Należy poważnie wziąć wezwanie, aby uznać słowo Boże za „broń” niezbędną w duchowej walce; jest ono skuteczne i przynosi owoce, jeśli nauczymy się go słuchać, a z kolei mu się poddawać. (...) Wzywam was, byście osiągnęli zażyłość z Biblią, trzymali ją w zasięgu ręki, ażeby była dla was niczym kompas, wskazujący drogę, którą należy iść. Czytając ją, nauczycie się poznawać Chrystusa. Mówi o tym św. Hieronim: „Nieznanomość Pisma Świętego jest nieznanością Chrystusa”.*⁷

*Duchu Święty, daj nam zrozumieć Pismo Święte. Spraw, aby płonęły nasze serca, gdy do nas przemawiasz.*⁸

---

⁵ Jan Paweł II – Gorzów Wielkopolski, 2 czerwca 1997, Homilia w czasie Liturgii Słowa odprawionej przed kościołem Braci Polskich Męczenników, w: *W sercu Kościoła...*, (rozważanie na dzień 13 października).

⁶ *W sercu Kościoła...*, (rozważanie na dzień 13 października).

⁷ Benedykt XVI, *Orędzie na XXI Światowy Dzień Młodzieży 2007*, w: *W sercu Kościoła...*, (rozważanie na dzień 6 lutego).

⁸ *W sercu Kościoła...*, (rozważanie na dzień 6 lutego).

5. *Jeśli Duch Święty jest duszą Kościoła, to winien być także duszą rodziny, małego Kościoła domowego. Dla każdej komórki rodzinnej winien być wewnętrznym źródłem żywotności i energii, która podsyca nieustannie płomień małżeńskiej miłości, wyrażającej się we wzajemnym darze małżonków. To Duch Święty prowadzi nas do Ojca niebieskiego i wzbudza w naszych sercach ufną i radosną modlitwę: „Abba Ojcze!”⁹*

Duchu Święty, skieruj swoje wejrzenie na rodziny, które żyją zjednoczone w Twojej miłości. (...) Spraw, aby mogły wzrastać we wzajemnej miłości.¹⁰

6. *Stajemy wobec rzeczywistości grzechu. Grzech jest obrazą Boga, jest nieposłuszeństwem wobec Boga, wobec Jego praw, wobec normy moralnej, którą dał człowiekowi, wpisując ją w ludzkie serce, i potwierdzając oraz udoskonalając przez Objawienie. Grzech przeciwstawia się miłości Boga do nas i odwraca od Niego nasze serca. Grzech jest „miłością siebie, posuniętą aż do pogardy Boga”, jak mówi św. Augustyn.¹¹*

Duchu Święty spraw, aby nasze sumienia były prawdziwe, czułe. Wypisz treść swego prawa w naszych sercach, kształtuj je według swojej woli, by chciały tego, co Ty chcesz.¹²

---

⁹ Jan Paweł II – 4 czerwca 1999, Przemówienie do uczestników zgromadzenia plenarnego Papieskiej Rady ds. Rodziny, w: *W Sercu Kościoła...*, (rozważanie na dzień 21 lutego).

¹⁰ *W sercu Kościoła...*, (rozważanie na dzień 19 lutego).

¹¹ Jan Paweł II – Elbląg, 6 czerwca 1999, Przemówienie wygłoszone podczas nabożeństwa czerwcowego, w: *W sercu Kościoła...*, (rozważanie na dzień 15 marca).

¹² *W sercu Kościoła...*, (rozważanie na dzień 15 marca).

Komentarz przed Komunią Świętą:

Jezus na ziemi, Jezus w niebie i Jezus w życiu: oto wszystko, co mnie podtrzymuje. O Jezu, kto umiałby wyrazić słowami to, co przychodzi do serca całego rozpalonego miłością? O Jezu, jaką osłodę daje mi wiedza, że będę Cię posiadać. Jeśli doświadczam takiego ukojenia, gdy pozwalasz nazywać się Ojcem, to co będzie, kiedy będę mogła powiedzieć Ci o mej rozkoszy?¹³

---

¹³ Św. Gemma Galgani, *Sam na sam z Jezusem*, Kraków 2018, s. 41.

Komentarz po Komunii Świętej I:

Cóż za spokój, cóż za cisza, nawet gdy się ukrywasz! Jeśli chcesz pójść daleko, Jezu, chodźmy nawet na szczyty, biegnijmy... Rozpala mnie ten sam ogień, jestem związana tymi samymi łańcuchami. Bądź też i daleko, Jezu: wystarczy, że nigdy mi nie braknie Twojej miłości. Pieszczoty zachowaj dla tych dusz, które są Ci najdroższe. Niech świat będzie nawet fałszywy, nie obchodzi mnie to. Rozpal mnie: Twoja miłość mi wystarczy. Chciałabym, aby wszyscy powiedzieli, że strawiła mnie Twoja miłość. Miłość, miłość!¹⁴

---

¹⁴ Tamże, s. 33.

Komentarz po Komunii Świętej II:

Zakryj przede mną swoje oczy, ale nie odmawiaj mi swej przyjaźni, gdyż umarłabym bez niej; nie odmawiaj mi choćby jednej chwili bycia z Tobą. Jak jestem szczęśliwa, mając w Tobie ojca! Czyż nie jest prawdą, Jezu, że zawsze będę Twoją córką? Ojciec mój, wyjątkowy w pięknie, prawdziwa radość każdego serca, które Cię kocha! Jak piękne są dni, które mi zsyłasz, Jezu!¹⁵

---

¹⁵ Tamże, s. 33.

Komentarz po Komunii Świętej III:

Tak, Jezu, Kocham Cię, w tej chwili wydaje mi się, że Cię Kocham i że chciałabym Cię Kochać dużo więcej; lecz Ty, drogi Jezu, który znasz dobrze moje serce, widzisz, że to pragnienie Kochania Cię nie jest takie, jakie być powinno i jakie ja chciałabym, żeby było. Ty, Jezu, powiększ je: ja tego pragnę.¹⁶

---

¹⁶ Tamże, s. 42.